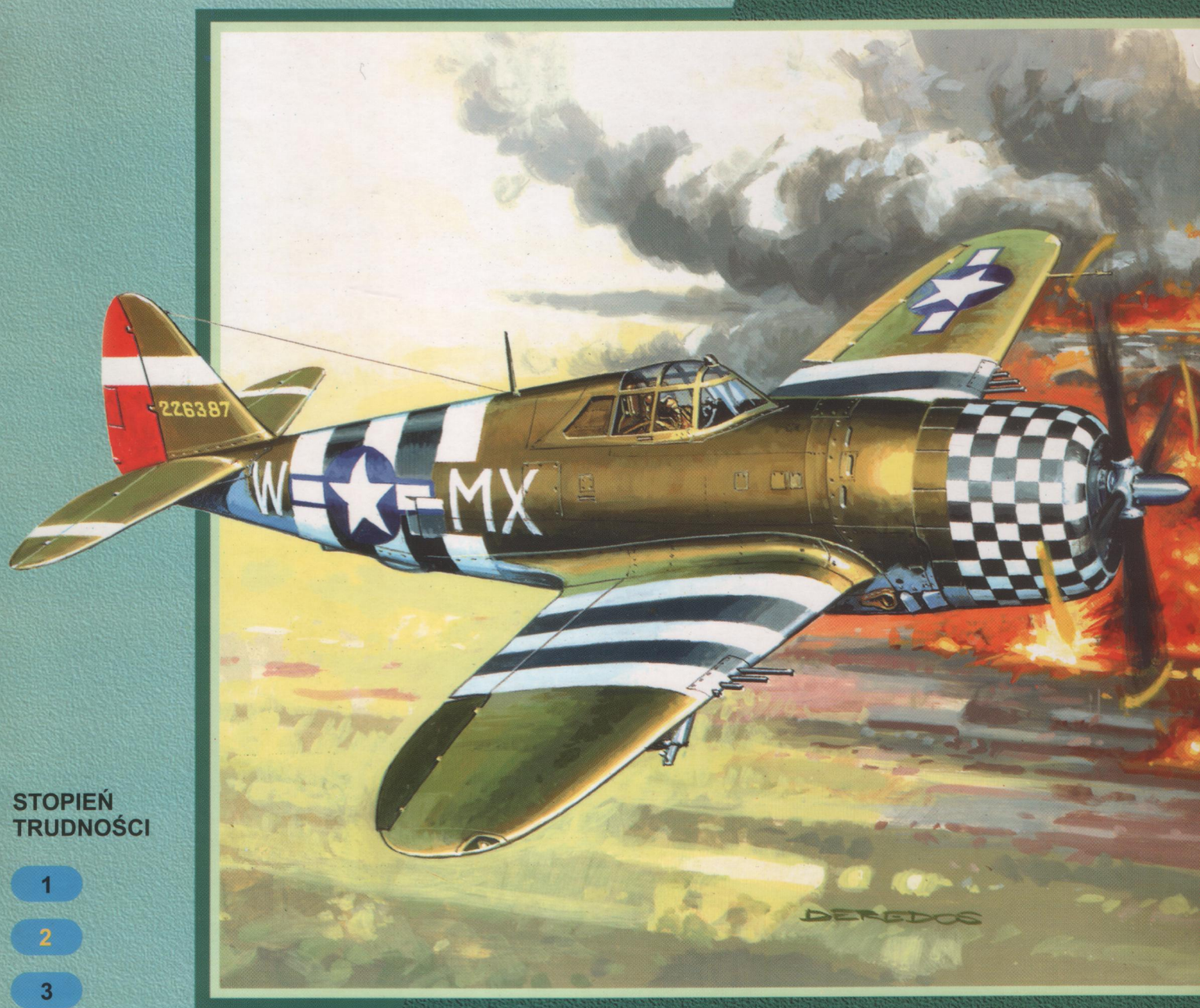


MODEL
WALORYZOWANY

KARTONOWE
ABC 23'98

ISSN 1428 - 4618

THUNDERBOLT



STOPIEŃ
TRUDNOŚCI

1

2

3

WYMIARY MODELU

DŁUGOŚĆ 33 cm

ROZPIĘTOŚĆ 38 cm

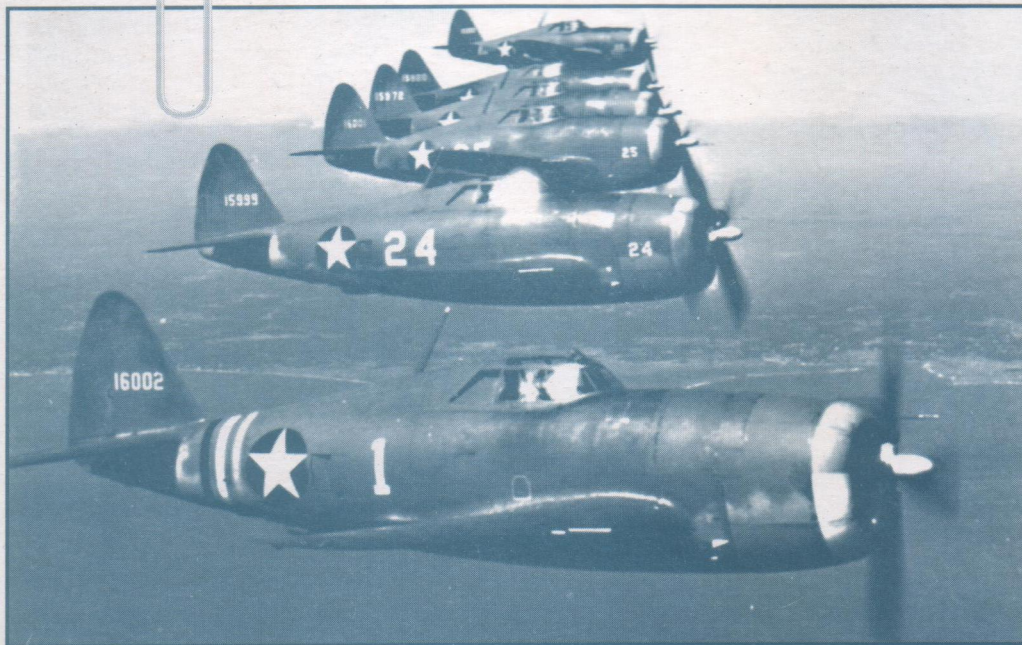
WYSOKOŚĆ 13 cm

skala 1:33

GPM

NR KAT. 150

SERIA "C"



Samolot myśliwski P-47D-22RE "Thunderbolt"

P-47 "Thunderbolt" był ostatnim myśliwcem z linii zapoczątkowanej przez P-35, tzn. ciężkich myśliwskich dolnopłatów z gwiazdowym silnikiem. Pierwszym zbudowanym prototypem był XP-47 B, który został oblatany 6 maja 1941 roku. Posiadał silnik Pratt & Whitney R-2800-21 1471 KW, a uzbrojony w 8 k.m. 12,7 mm.

P-47 B miał słabe wznoszenie i nieodpowiednią zwrotność, dlatego pod koniec 1941 roku opracowano P-47 C z dłuższym kadłubem dla poprawienia zwrotności. W wersji P-47 D zastosowano silnik R2800-59. Od serii P-47 D-25 wprowadzono kropłową kabinę i cieńszy kadłub w tylnej części. Od serii P-47 D-27 wprowadzono małą płetwę grzbietową. Symbolem P-47 G oznaczono samoloty identyczne z P-47 D, ale wyprodukowane w zakładach w Curtiss. Kolejną wersją był P-47 M wyposażony w silnik R-2800-57 z turbosprężarką CH-4. Przeznaczony był do przechwytywania niemieckich bombowców i bomb V-1. Ostatnią wersją seryjną był P-47 N o zwiększonej do 12,98 m.

Ten potężny samolot myśliwski wyprodukowany w czasie II wojny światowej był konstrukcją niewątpliwie udaną. Na początku przyjęty przez pilotów chłodno szybko wykazał się swoją szybkością, zwrotnością na dużych wysokościach, silnym uzbrojeniem i nieprawdopodobną wytrzymałością. W czasie wojny piloci "Thunderbolta" odnosili szereg sukcesów. Na samolotach tych wykonano 548000 lotów bojowych, w których zniszczono lub uszkodzono 11847 samolotów przeciwnika, natomiast same poniosły niewiele strat.

Oprócz lotników amerykańskich na "Thunderboltach" walczyli także piloci francuscy, brytyjscy, meksykańscy i brazylijscy. Na samolotach tych walczyli także polscy piloci, kierowani do jednostek amerykańskich, walczących w Europie, w celu poznania samolotów P-47 "Thunderbolt" (który miał wejść na wyposażenie niektórych dywizjonów myśliwskich P.S.P) oraz w celu odbycia praktyki lotniczej w odmiennych warunkach organizacyjnych. Jednym z tych pilotów był kpt pil. Witold Łanowski, latający w 61 Dywizjonie 56 Grupy Myśliwskiej, a także kpt B. Gładych, mjr S. Łaszkiwicz i inni.

Opublikowane plany przedstawiają model samolotu P-47D-22RE "Thunderbolt" o numerze 42-26387 MX-W "Miss Behave" należący do 82 dywizjonu myśliwskiego 78 Grupy Myśliwskiej 8 Armii Powietrznej USA stacjonującego na lotnisku Duxford w Wielkiej Brytanii.

Dane techniczne:

Wymiary: rozpiętość - 12,43 m, długość - 11,02 m, wysokość - 4,44 m, masa własna - 4500 kg, masa maks - 7700 kg, prędkość maks - 700 km/h, pułap - 11850 m, zasięg - 1287/3050 km, uzbrojenie - 8x12,7 mm, 1134 kg bomb.

OPIS BUDOWY

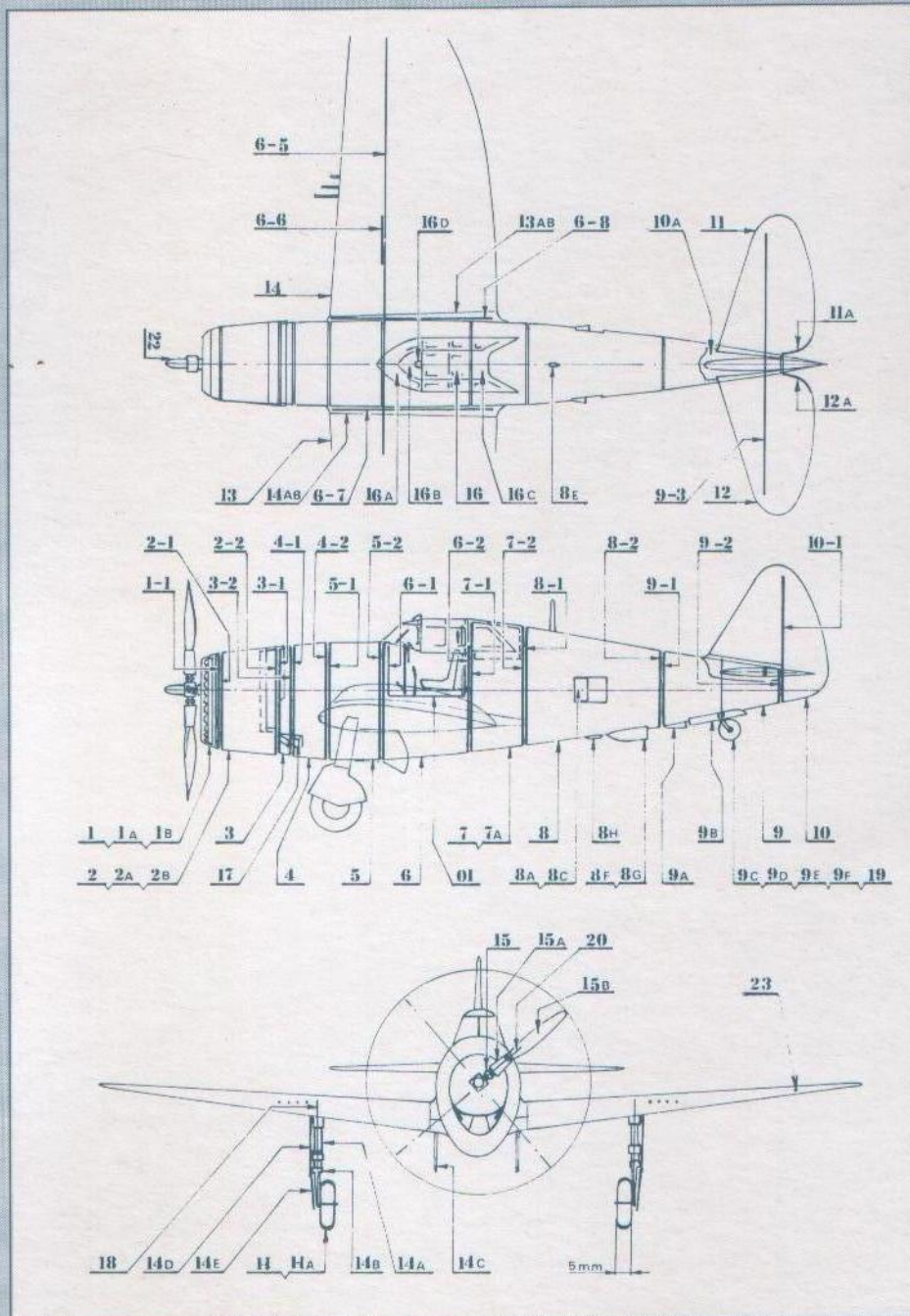
Montaż modelu rozpoczynamy od sklejania cz.1 która naklejamy na sklejkę cz. 1A. Gotowy element formujemy i sklejamy. Część 1B przyklejamy do ząbków cz. 1A. Następnie wycinamy wręgę 1C i przyklejamy do niej cz. 1E, 1F, 1H, 1G, 1I, 1J, 1K, 1R. Cylindry cz. 1D formujemy i przyklejamy do wręgi 1C. Następnie przyklejamy cz. 1M, 1L, 1N, 1O, 1P. Gotowy element wkładamy w segmenty 1, 1B. Następnie sklejamy segment cz. 2 podklejony cz. 2A i mocujemy cz. 2B. W gotowy segment wkładamy wręgi 2-1, 2-2, kolejnym etapem będzie montaż kolejnych segmentów cz. 3 (wręgi 3-1, 3-2), cz. 4 (wręgi 4-1, 4-2), cz. 5, (wręgi 5-1, 5-2). Na segmenty cz. 3, 4 naklejamy w oznaczonym miejscu cz. 17. Przed sklejaniem cz. 6 musimy wykonać wnętrze kabiny cz. 01, 02, 03, 04, 05, 06, 07, 08, 09, 10, 013, 014, 015, 016, 017. Gotowy element wkładamy do segmentu 6 i mocujemy wręgi cz. 6-1, 6-2. Następnie sklejamy segment cz. 7, podklejamy cz. 7a i wkładamy wręgi cz. 7-1, 7-2. Do wręgi 7-1 przyklejamy cz. 011, 012. Kolejny segment cz. 8 formujemy i wkładamy cz. 8a, 8b, 8c, 8d, następnie przyklejamy cz. 8e, 8f, 8g, 8h. W segment cz. 9 wkładamy wręgi cz. 9-1, 9-2, przyklejamy cz. 9-3, i doklejamy cz. 9a, 9b. Statecznik pionowy cz. 10, sklejamy, montujemy wręgę cz. 10-1 i przyklejamy do kadłuba. Stateczniki poziome cz. 11, 12, 11a, 12a, sklejamy i nakładamy na dźwigar cz. 9-3. Następnie oklejamy wszystko cz. 10a.

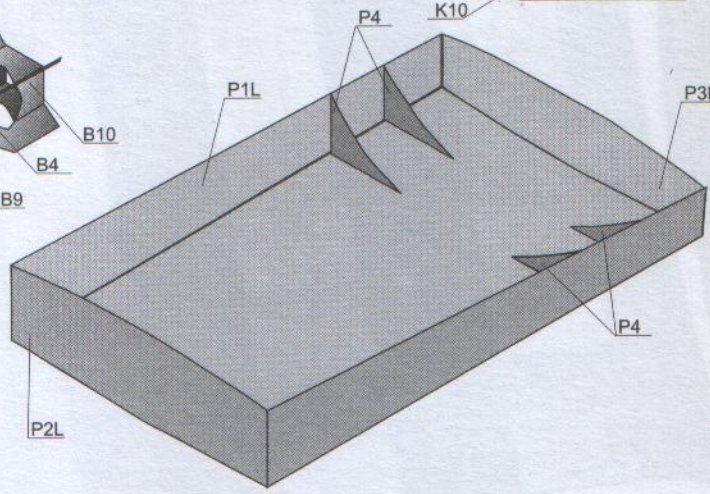
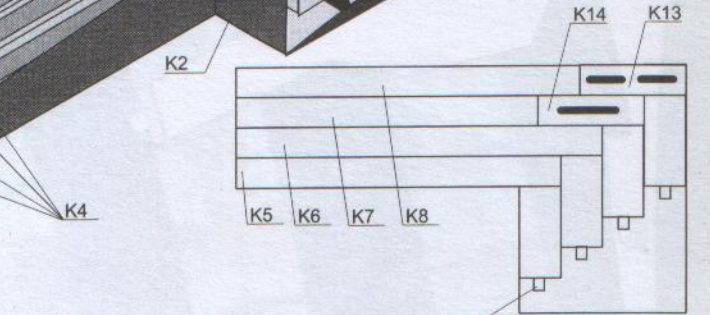
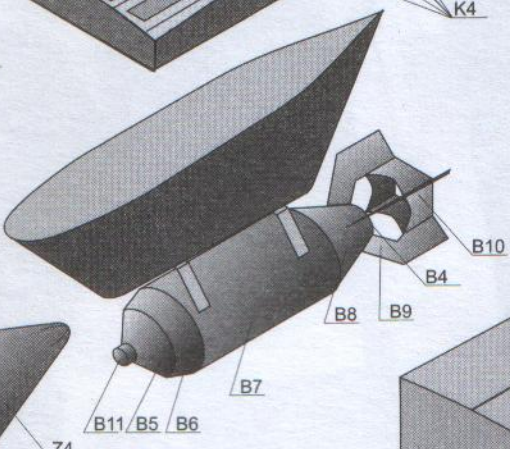
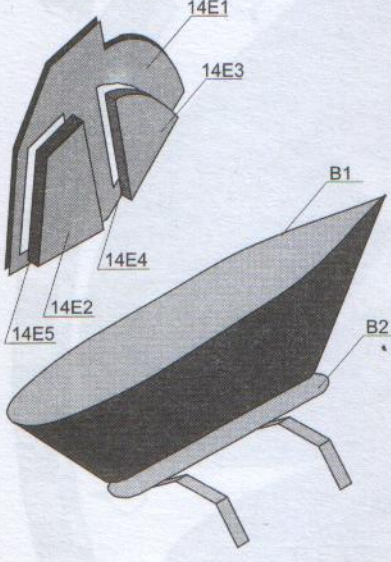
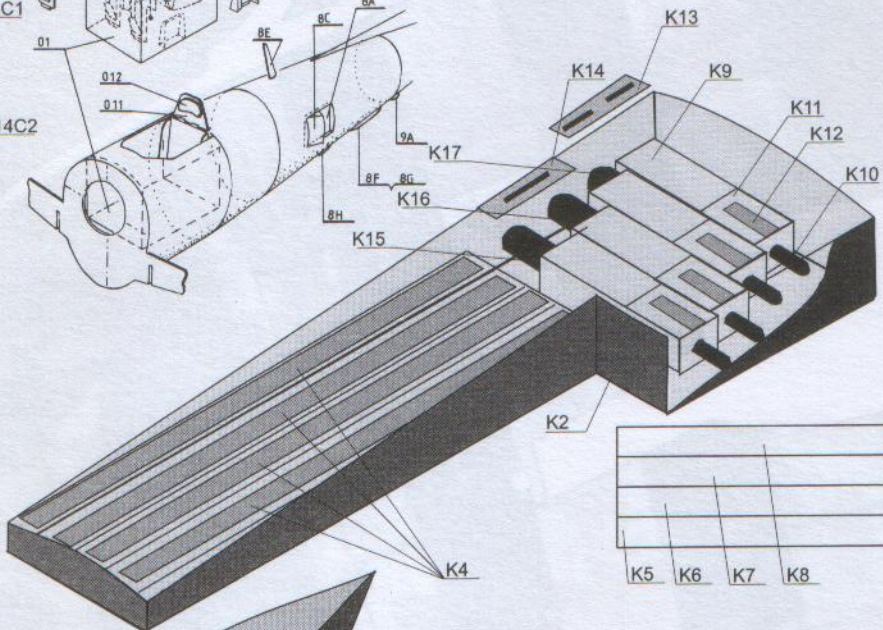
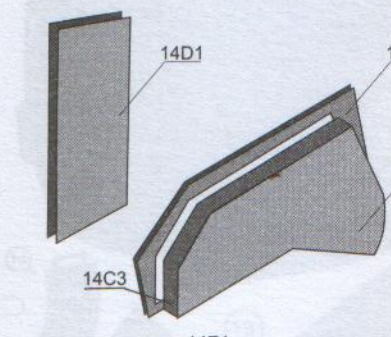
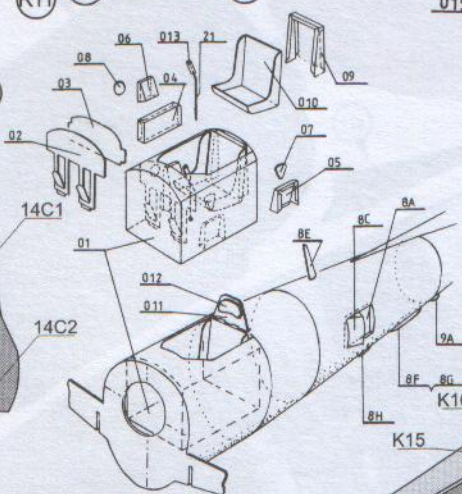
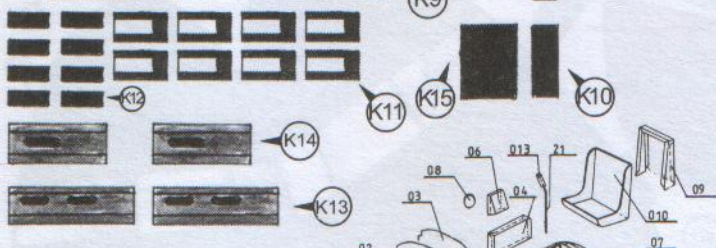
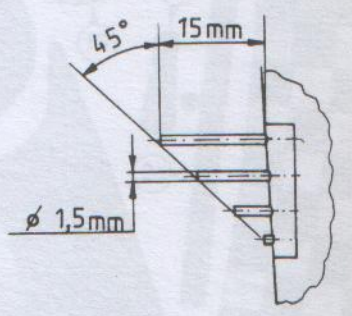
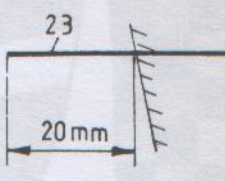
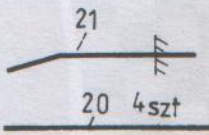
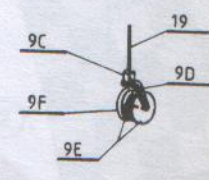
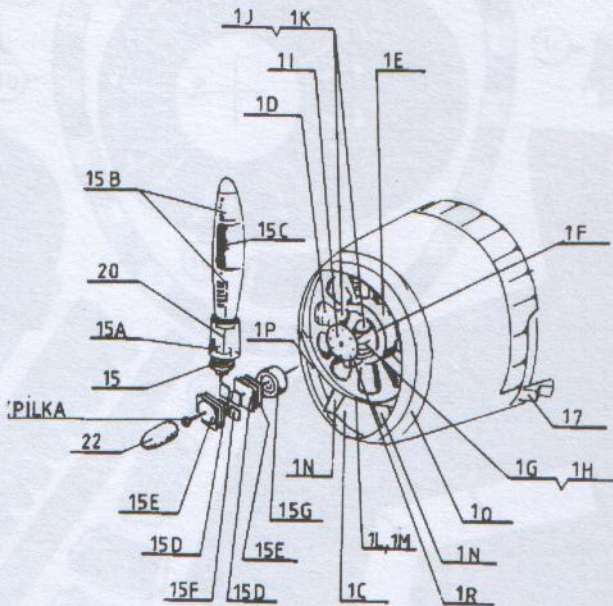
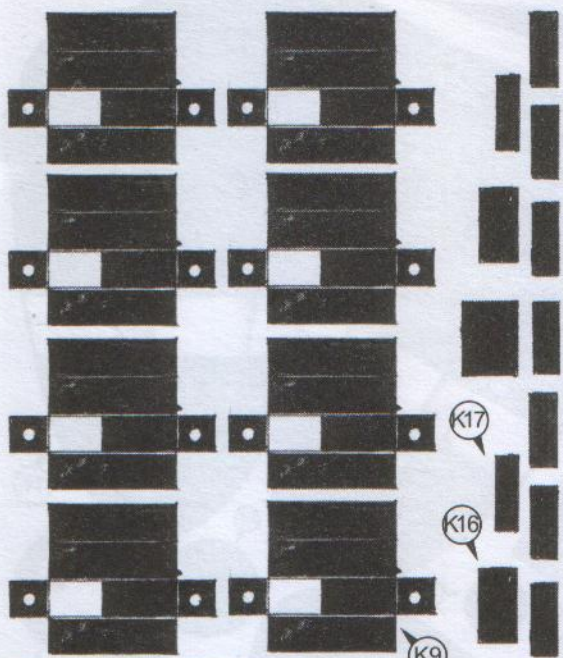
Dźwigary skrzydeł cz. 6-5, 6-3 przyklejamy do wręgi 6-1 za pomocą łączników cz. 6-4, 6-6 i naklejamy żebra cz. 6-7, 6-8. Następnie zakładamy na nie skrzydła cz. 13, 14, i oprofilowanie cz. 13ab, 14ab.

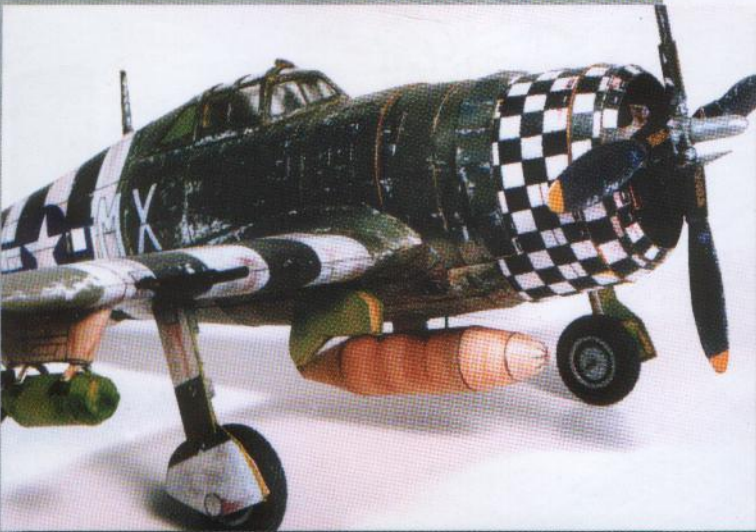
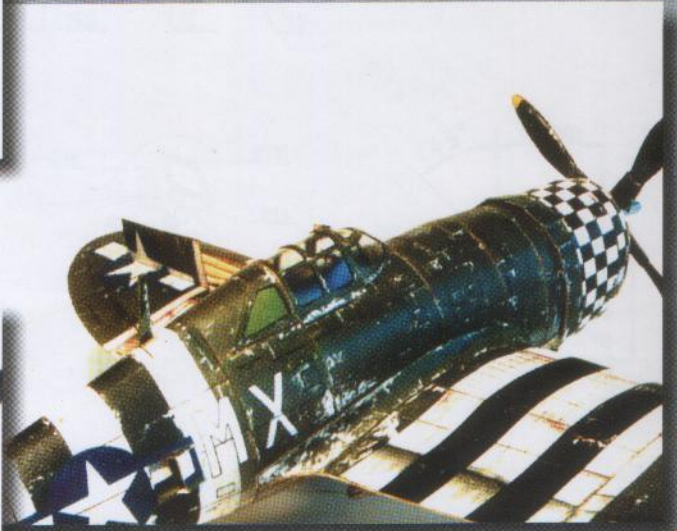
Jeżeli zdecydujemy się na wykonanie wnęk podwozia i parków amunicyjnych należy obciąć wystające dźwigary z wręgi 6-1, a dźwigarów 6-3 i 6-5 nie należy używać. W skrzydłach należy wyciąć w/g rys. i fotografii pokrywy parków amunicyjnych i wnęk podwozia.

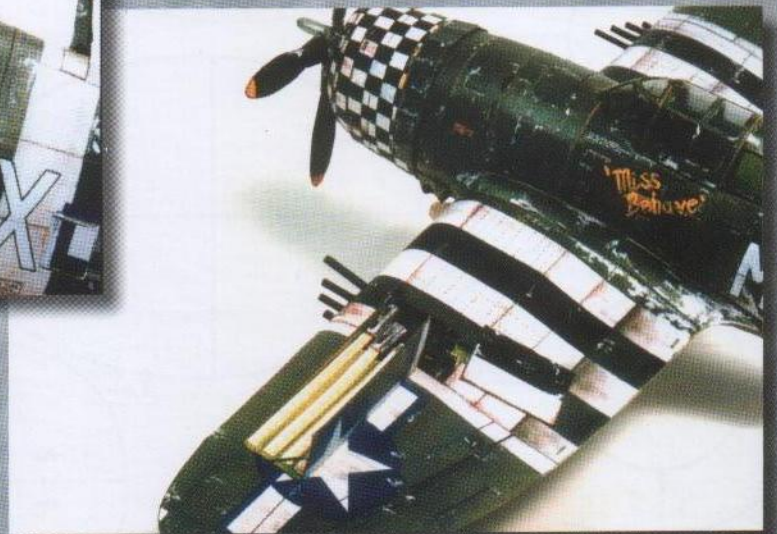
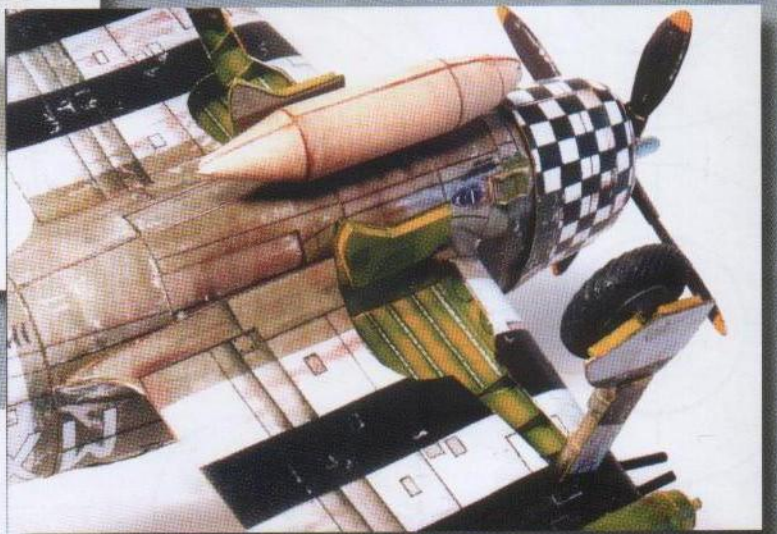
Wnęki podwozia montujemy z cz. P1L, P1P, P2L, P2P, P3L, P3P, P4, a parki amunicyjne z cz. K1P, K1L, K2. Wklejamy karabiny maszynowe cz. K9, K10, K11, K12, K13, K14, K15, K16, K17, skrzynki K4 i taśmy nabojowe cz. K5, K6, K7, K8. Gotowe elementy wkładamy w skrzydła, następnie przyklejamy żebra cz. 6-7, 6-8 i całość doklejamy do kadłuba. Części K3L, K3P to wewnętrzne strony otwartych pokryw komór amunicyjnych. Pod skrzydłami montujemy zaczepy cz. B1, B2, B3 i podwieszamy bomby cz. B4, B5, B6, B7, B8, B9, B10, B11. Zbiornik paliwa cz. Z1, Z2, Z3, Z4, Z5 sklejamy i montujemy do kadłuba w/g rys. Podwozie sklejamy z cz. 13A, 14A, szablonu 18. Następnie sklejamy osłony cz. 13D, 14D, 14D1, 14C, 13C, 14C1, 14C2, 14C3, 13C1, 13C2, 14E, 13E, 14E1, 14E2, 14E3, 14E4, 14E5, 13E1, 13E2, 13E3, 13E4, 13E5.

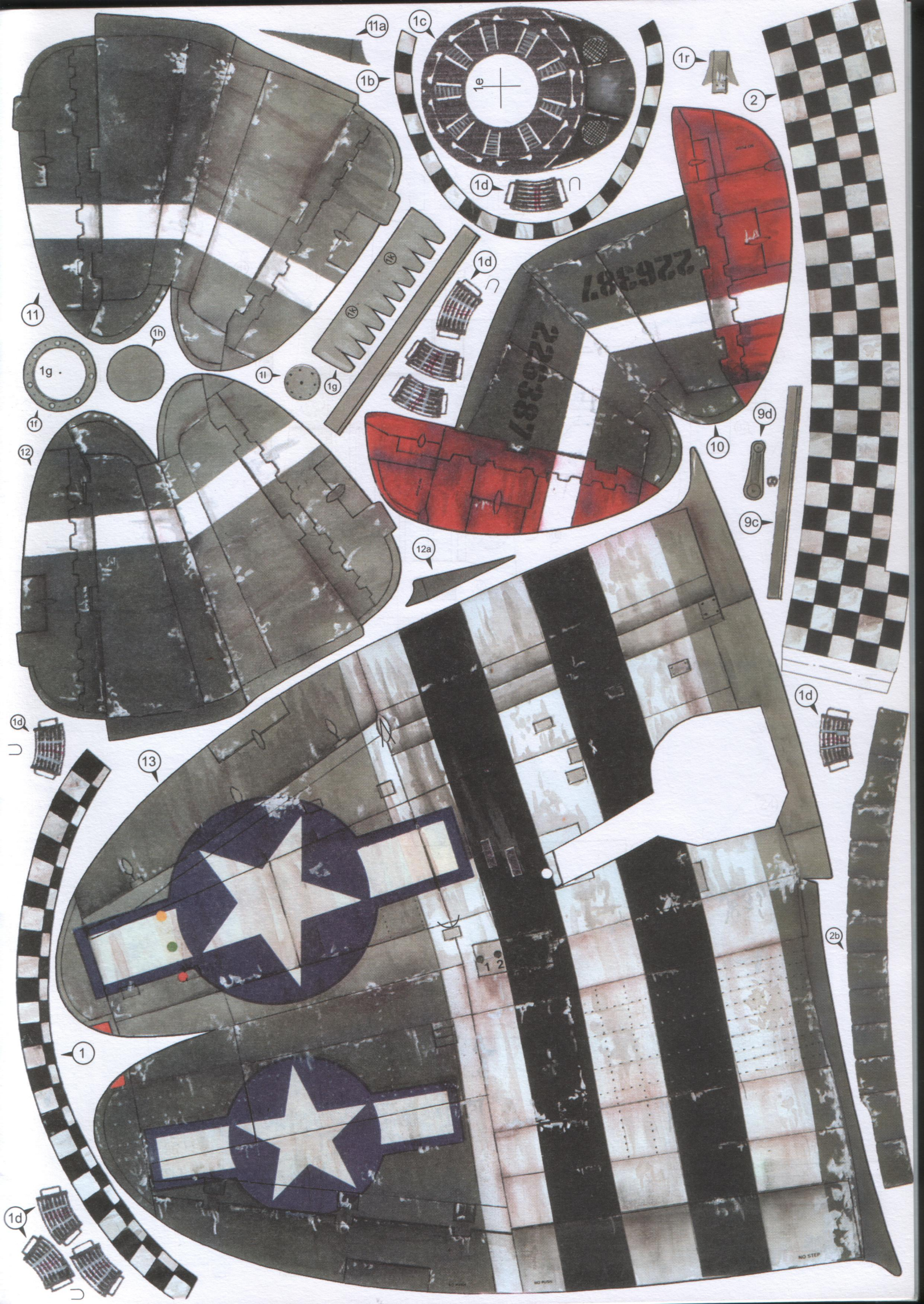
Życzymy udanej zabawy!

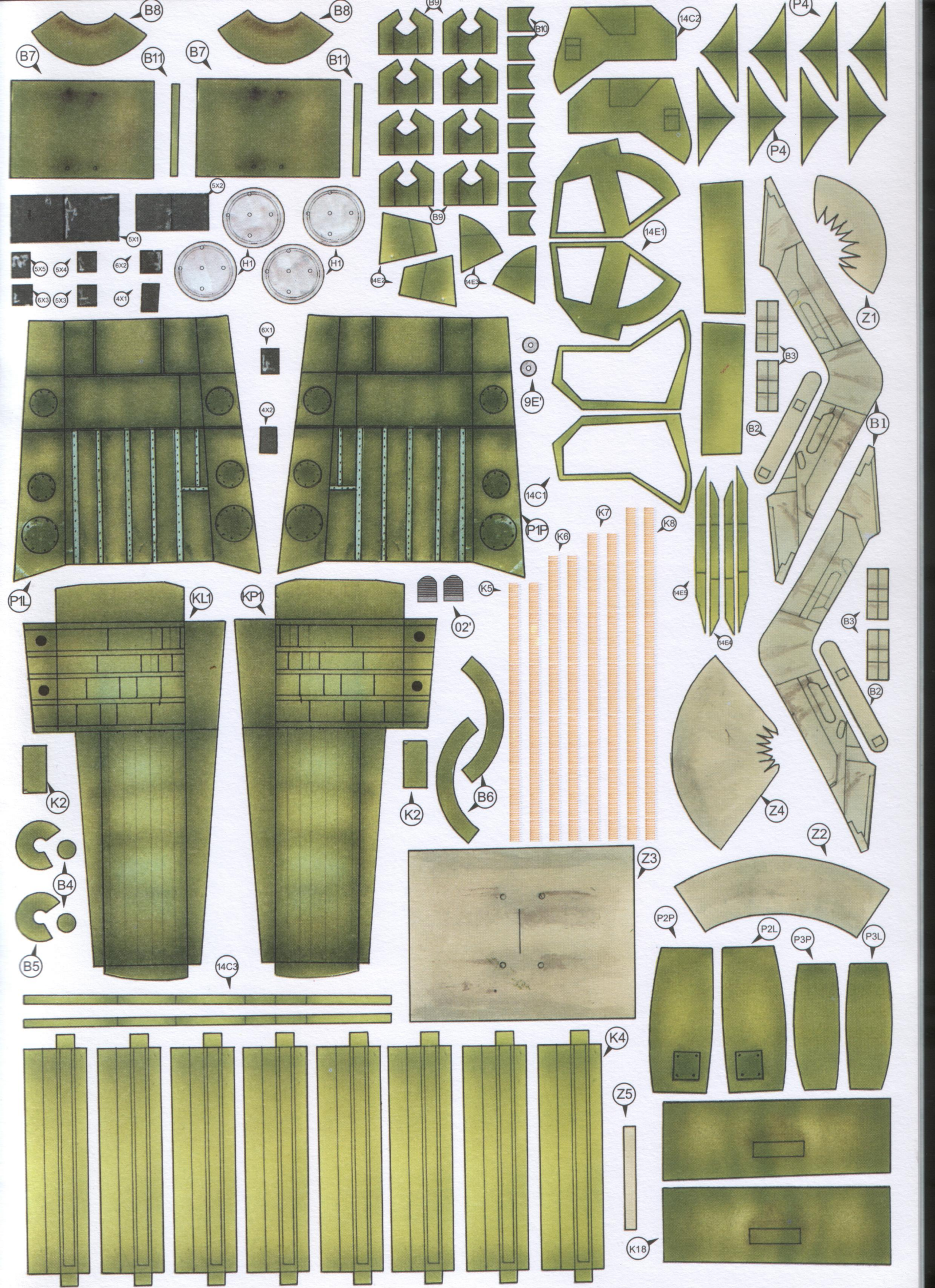


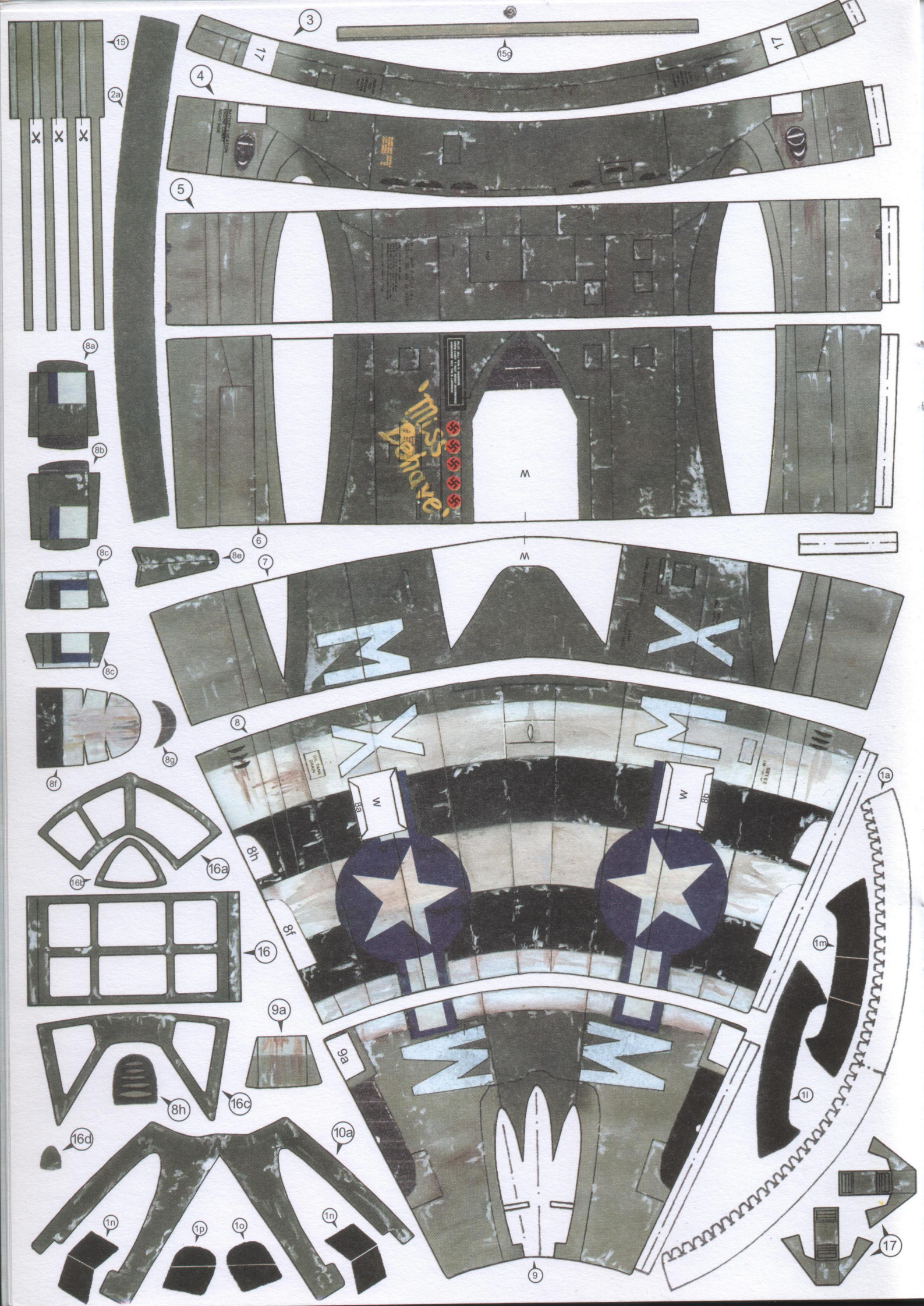


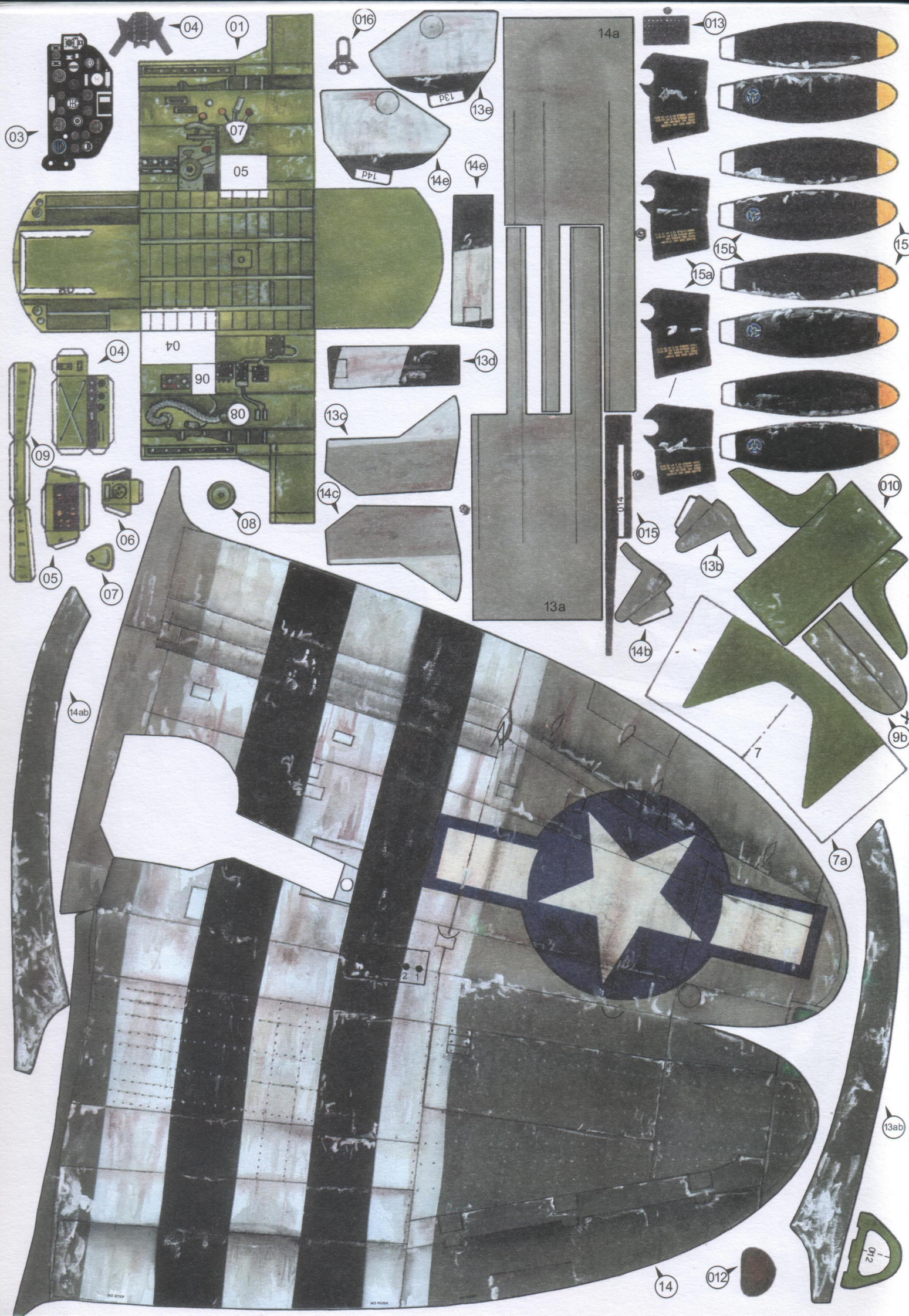


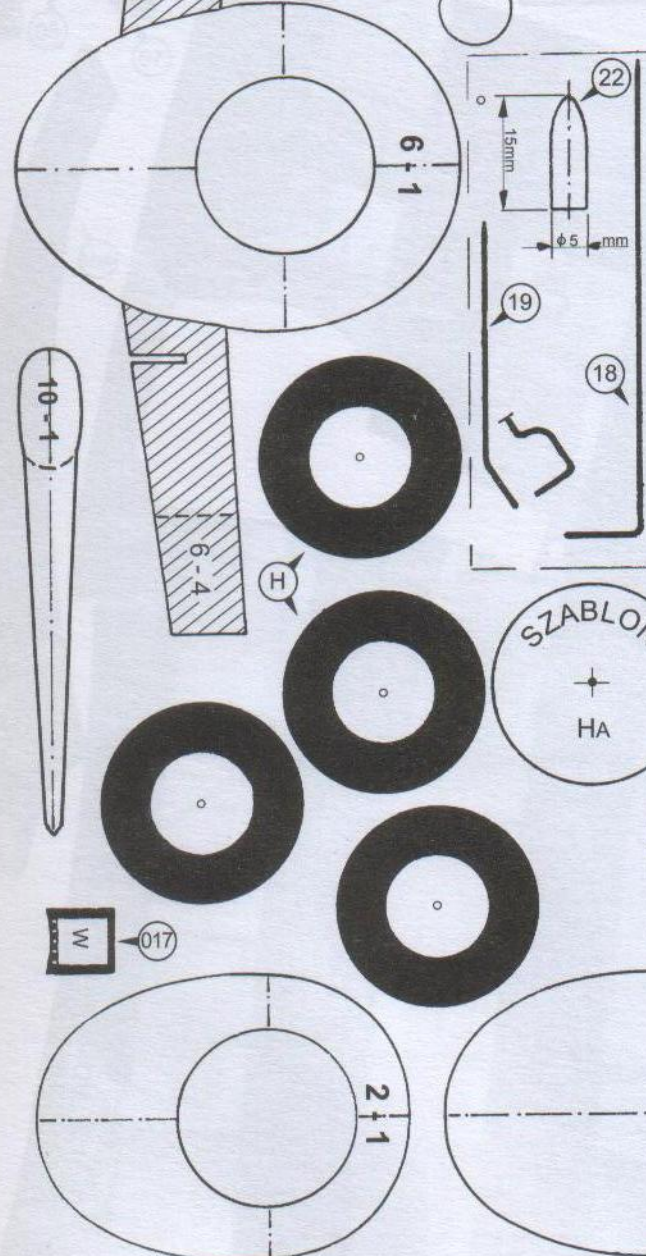
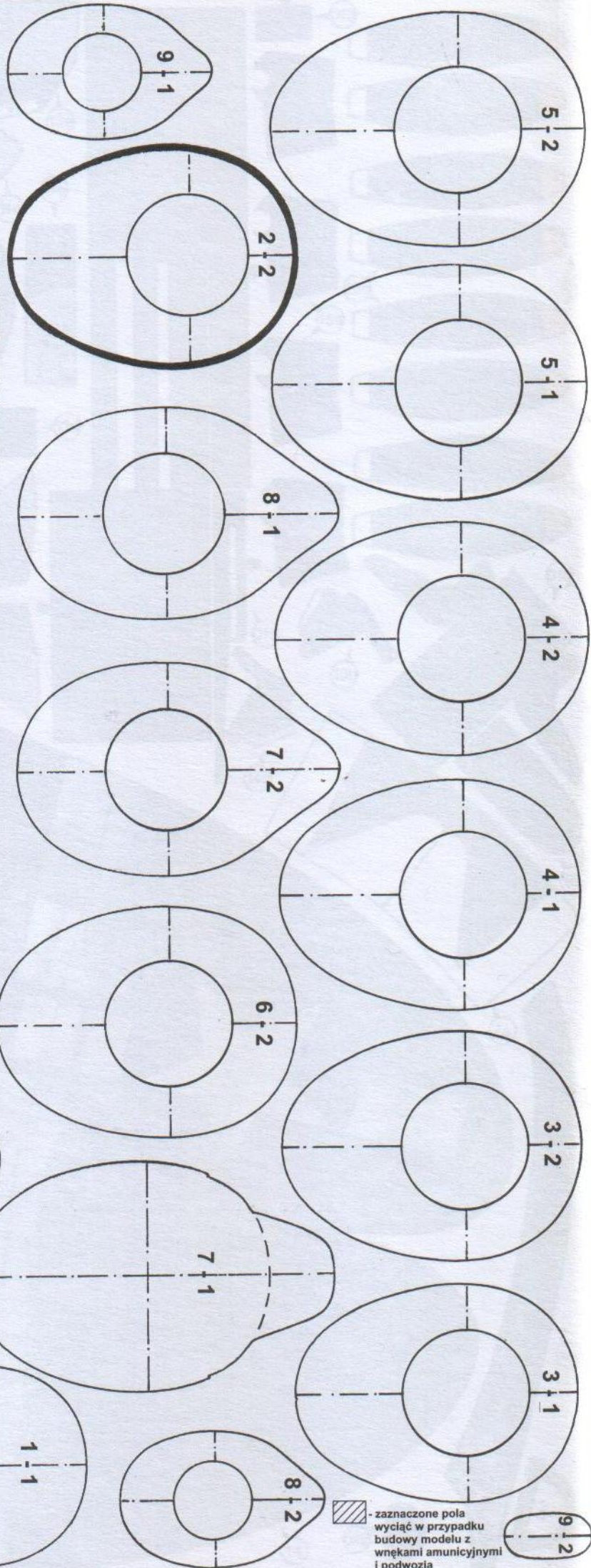
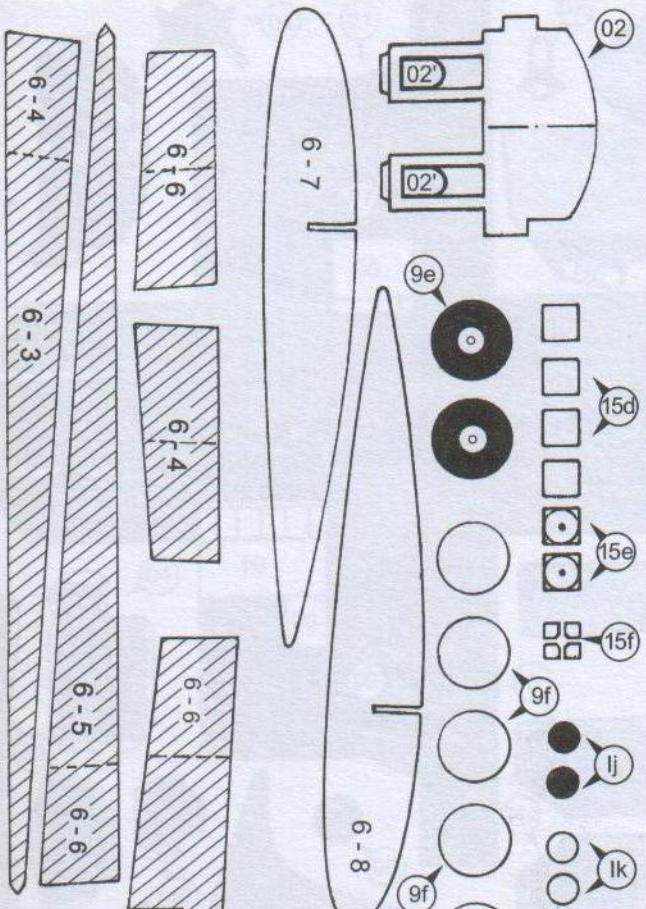












SZABLON
HA

zaznaczone pola wyciąć w przypadku budowy modelu z wnękami amunicyjnymi i podwozia

